

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Ioviani Pontani amorum libri II.

Pontano, Giovanni Gioviano

Venetiis, 1518

Ad Stellam deprecatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13534

ERIDANORVM

Electrum ramis stillant frondentibus alni,
 Sucinaq; è lento cortice lapsa fluunt.
 Fundit mella fauis è dulcibus, èq; liquenti.
 Rore premit tenera culta Melissa manu.
 Illa Bianoreis Minci pulcherima ripis
 Regna tenet mellis pulcher Hymette tui.
 Regna tenet laticis, quem florida deliquat Hybla,
 Hybla faui, & mellis, diues & Hybla thymi.
 At longe superatq; Hyblen, superatq; & Hymetton
 Eridanus Cypria ditior Ambrosia,
 Ambrosia, teneris spargit quam stella labellis,
 Spargit & è roseo lucida Nympha sinu,
 Spargit & ex oculis. ipsi mihi parcite diui.
 Eridani fors est inuidiosa deis.
 Eridano assurgunt Musæ noua Mincus antro
 Intonat, & uarios uoce, manuq; modos.
 Assurgunt Charites, ipsa & dea mater amoris,
 Smmittitq; faces, signa q; subdit amor.

AD STELLAM DEPRECATIO.

n E misero, ne Stella seni blandire, quid ignem
 Exagitas? facibus ne precor adde faces.
 Vis misero, uis ipsa seni indulgere, remitte
 Blanditias, oculos & mihi dura nega,
 Verba nega, uultumq; nega, mihi dira precare.
 Ipse precor ueniant omnia dira mihi.
 Peccatum est, mors poena mihi, aut miserabile fatum,
 Nam uenire misero quis locus esse potest?
 Sit pietas periisse reum. fecisse beatum
 Ipsa cupis, miserum redde, beatus erit.

Supplicium infelix a te pro munere posco.
 Supplicium meritis grata repende meis.
 An potui immorsis dentem fixisse labellis?
 An potui lacrimas dente ciere tuas?
 Spectavi flueret crudo dum vulnere sanguis,
 Admoui iugulo tela nec ipse meo.
 Spectavi ex animum, viso dum lapsa cruore
 Concideres? viso nanque cruore cadis.
 Nec cecidi super ipse miser, nec vulnere laui.
 Hic error dira cæde piandus erat.
 Forsitan aut lacrimas spectavi, aut denique dixi
 Ut misero parcas, o' mea parce tibi.
 Quid tibi dens, quid amare precer, cum ludere possis
 Lædere qui malis? nimiq; in amore sequi.
 Imprecor ut qui regnat amor, noua ponat amandæ
 Iura, ferat leges & deus ipse nouas.
 Nullaq; sint concessa uiro, concessa puellis
 Oscula, contineat basta quisquis amat.
 I' sæui dens sæue, i' dure & consere demens
 Prælia, nequitæ iam tibi finis adest.
 Tu uero mea lux (etenim tibi mollia corda)
 Parce, sed (ut fas est) utere iure tuo.
 Suge nota, fige impresso mala vulnere dente.
 Caut amor. capias oscula mille licet.
 Id tantum formosa uide, uesana caueto,
 (Quam uereor, noceat ne dolor ipse tibi)
 Dum sæuis, dum dente furis, dum vulnere figis,
 Liuor & insanas linquit in ore notas.
 Ne linguam nostris committas forte labellis,
 Ne temere id, quod te lædere possit, agas.

ERIDANORVM

Nulla fides legi, valeat reuerentia legum.

Culpa tua est, partes dens ager ipse suas.

Nec sat erit suxisse genas, strinxisse labellum,

Tuta nec in clauso lingua erit ore tibi.

Iam meditor, tunc colla manu, tunc unguibus ora,

Et mea tum ferro pectora iniqua petes.

Ipsè tuos miser ante pedes, commissa fatebor,

Et dicam, in tua nunc iniice iura manus.

Sed non iniicies, & me complexa fouebis,

Et tua miscebis basia multa meis.

Hinc sopor irrepet lassis, resoluta'q; membra

Composito ducent otia grata toro.

QVOD DIE NIMBOSO stella nata sis.

m Ira fides, periere rosæ, cecidere hyacanthi,

Et violæ nullis est decor arboribus.

Non Zephyris est ueris honos, hac luxit Adoni,

Luce Venus miseris decolor exequijs.

Hac Charites se cuere genas, uulserè capillum,

Et Nymphæ mœstis ingemuerè modis.

En rursus rubuere rosæ, nituere hyacinthi,

Et violæ, ipse suis est decor arboribus.

En Zephyris est ueris honos. hac fulsit in ortu

Stella die auratis concolor à radijs.

Hac Charites pinxere genas, compserè capillum,

Et Nymphæ teneros conanuerè modos.

Læta Venus renouatq; faces, natusq; sagittas,

Et noua de manibus uulnera uterq; iacit.

Hinc tamen euentus licuit spectare futuros,

Eæc ades erumnis Stella serena meis.